

ALLAN KARDEC

SPIRITISMEN

UTTRYCKT
i enkla ordalag

SUMMARISK FRAMSTÄLLNING AV ÄNDARNAS UNDERVISNING OCH AV DERAS MANIFESTATIONER

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

ALLAN KARDEC

**SPIRITISMEN
UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG**

**Summarisk framställning av Andarnas undervisning och av deras
manifestationer**

av

ALLAN KARDEC

**Författare av Andarnas Bok
Grundare av La Revue Spirite
och kodifierare av Spiritismen**

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

1:a upplagan

Det franska originalets titel:

LE SPIRITISME A SA PLUS SIMPLE EXPRESSION
(15/01/1862)

Översättning: Solveig Nordström

Granskning och ansvarighet: Maria A. Bergman (GEEAK-Sverige)

Teknisk assistans: David och Sonia Liesenberg

Översättningen är baserad på den nya upplagan utgiven av

UNION SPIRITE FRANÇAISE ET FRANCOPHONE

Tryckt i Brasilien

Presita en Brazilo

“Alla rättigheter till reproduktion, kopiering, offentligt framförande och ekonomisk exploatering av detta alster är exklusivt förbehållna Internationella Spiritistiska Rådet (ISR).

Ingen del av denna utgåva får reproduceras eller överföras i någon form, eller på något sätt, genom elektronisk eller digital process, fotokopia, mikrofilm, Internet, CD-ROM, DVD, utan föregående och skriftligt avtal med copyrights ägare och med förlaget av denna bok.”

ALLAN KARDEC

SPIRITISMEN
UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

HISTORISK SAMMANFATTNING AV SPIRITISMEN

Omkring 1848 uppstod vissa märkliga fenomen i USA, som väckte stor uppmärksamhet: buller, knackningar och förflyttning av föremål utan känd orsak. Dessa fenomen skedde ofta spontant med anmärkningsvärd intensitet och uthållighet, men man kunde också observera att de producerades i särskilt hög grad under inflytande av vissa personer, vilka betecknades med namnet *medier* och vilka i viss mån kunde framkalla dem med sin vilja, något som tillät upprepningen av erfarenheterna. Framför allt betjänade de sig för detta ändamål av bord, inte för att detta föremål var gynnsammare än något annat, utan bara därför att det är den mest praktiska möbelen, eftersom det är naturligare och lättare att sätta sig runt ett bord än omkring något annat föremål. På detta sätt kunde man åstadkomma bordets rotation och sedermera rörelse i alla riktningar, rullande, levitation, kraftiga knackningar etc. Fenomenet betecknades i början med namnet *snurrande bord* eller *borddans*.

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

Så långt kunde fenomenet perfekt förklaras såsom orsakat av elektrisk eller magnetisk ström eller såsom effekt av ett okänt fluidum, och just denna blev den åsikt som bildades därom, men det dröjde inte länge, förrän man i dessa fenomen upptäckte intelligenta verkningar; sålunda lydde rörelsen viljan: bordet rörde sig till höger eller vänster eller mot en bestämd person eller åstadkom ett önskat antal knackningar med ett eller två ben, allteftersom det blivit befallt, det slog en viss takt etc. Därmed var det tydligt att orsaken inte var rent fysisk och enligt axiomat: *om varje effekt har en orsak, så måste varje intelligent effekt ha en intelligent orsak*, så drog man slutsatsen att orsaken till detta fenomen måste vara en *intelligens*.

Och vilken var beskaffenheten av denna intelligens?

Det var den stora frågan.

Först tänkte man att den kunde vara en reflex av mediets eller de närvarandes intelligens, men erfarenheten visade snart att detta var omöjligt, eftersom man erhöll svar som var helt och hållet utanför de närvarande personernas tankar och kunskaper, ja, t.o.m. motsägande deras idéer, vilja och önskan. Intelligensen i fråga måste alltså tillhöra en osynlig varelse. Medlet till att förvissa sig om detta var mycket enkelt: det gällde att åstadkomma en konversation, vilket skedde medelst ett antal överenskomna knackningar för *ja*, respektive *nej*, eller avseende bokstäverna i alfabetet, och på detta sätt fick man svar på de mest olikartade frågor som riktades till denna osynliga varelse. Detta är det fenomen som kallades för *talande bord*.

Alla varelser som meddelade sig på detta sätt, förklarade, när de tillfrågades om sin natur, att de var *Andar* och tillhörde en osynlig värld. Eftersom samma effekter producerats på många ställen, genom förmedling av olika personer och dessutom observerats av mycket pålitliga och upplysta människor, så var det inte möjligt att tänka, att man var offer för en bedräglig illusion.

Från Amerika kom fenomenet till Frankrike och det övriga Europa, där under några år de dansande och talande borden var på modet som en underhållning i de eleganta salongerna. Senare, efter ett långvarigt bruk, lade man dem åt sidan för att ägna sig åt andra tidsfördriv.

Det dröjde inte länge, förrän fenomenet presenterade sig under en ny aspekt som höjde det över den enkla nyfikenhetens sfär. Eftersom gränserna för denna sammanfattning inte tillåter oss att följa det i alla dess faser, går vi utan vidare över till det mest karakteristiska, framför allt till det som väckte uppmärksamhet hos allvarligt sinnade personer.

Låt oss inledningsvis och i förbigående säga, att fenomenets sanningshalt mötte många motståndare. Utan att ta i beaktande experimentatorernas oegennyttiga och hederlighet, var det en del som däri endast såg en jonglörkonst, ett skickligt trolleri. De som inte godtar någonting utanför materiens värld, som endast tror på den synbara världen, som tror att allt dör med kroppen, kort sagt, materialisterna. Dessa, som kallar sig *starka andar*, förvisade de osynliga Andarnas existens till

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

gruppen av orimliga historier, beskyllde dem som tog saken på allvar för att vara vansinniga och överhöljde dem med sarkasmer och dåliga skämt. Andra, som inte kunde förneka fakta och som behärskades av en viss typ av idéer, sade att dessa fenomen endast berodde på *djävulens* inflytande, och därmed försökte de skrämma de räddhågade. Men i dag har rädslan för djävulen förlorat sitt grepp om människorna; det har talats så mycket om honom och man har utmålat honom på så många sätt, så man har bekantat sig med tanken på honom, och många sade att man borde passa på tillfället att se vad han egentligen var för en. Därför hände det att, om man undantar ett litet antal ängsliga kvinnor, anmälandet av den riktige djävulens ankomst verkade uppeggande på dem som bara hade sett honom på bilder och på teatern. Det blev för många personer en kraftig stimulans, så att de som genom detta medel ville resa en barriär mot de nya idéerna, motverkade sitt eget syfte och förvandlade sig mot sin vilja till propagandamakare, och ju högre de skrek, ju mer effektiva blev de. Andra kritiker hade inte större framgång, ty mot konstaterade fakta och klara förnufts-skäl kunde de endast uppställa förnekanden. Läs vad de har skrivit, och ni kommer överallt att finna bevis på okunnighet och brist på seriös observation av fakta men ingenstans ett avgörande bevis på deras omöjlighet. Hela deras resonemang kan sammanfattas i följande ord: "jag tror inte, alltså existerar det inte; alla som tror är vansinniga; det är bara vi som har privilegiet på förstånd och sunt förnuft". Det är omöjligt att uppskatta det antal anhängare som åstadkoms

tack vare kritiken, både den allvarliga och den löjliga, ty överallt finner man endast opersonliga åsikter, utan motbevis. Men låt oss fortsätta vår framställning.

Kommunikationerna medelst knackningar var långsamma och ofullständiga. Men så upptäckte man, att om man fäste en penna vid ett rörbart föremål: en korg, en liten bräda eller vad som helst och placerade fingrarna på detta föremål, så satte det sig i rörelse och formade bokstäver. Senare förstod man att dessa föremål bara var accessoarer som man kunde undvara; erfarenheten visade att Anden som verkar på en livlös kropp och styr den efter sin vilja, på samma sätt skulle kunna verka på armen eller handen och föra pennan. Därmed uppstod de *skrivande medierna*, d.v.s. personer som skrev ofrivilligt på impuls av Andar, för vilka de gjorde sig till instrument och tolkar. Från och med detta ögonblick fanns det inga gränser för kommunikationerna, och tankeutbytet kunde ske med lika stor snabbhet och säkerhet som mellan de levande. Det var ett vidsträckt fält öppet för forskningen, upptäckten av en ny värld, de osynligas värld, liksom mikroskopet hade upptäckt de oändligt små partiklarnas värld.

Vilka är dessa Andar? Vilken roll spelar de i universum? I vilket syfte meddelar de sig med de dödliga? Dessa var de första frågor som man försökte att besvara. Snart fick man veta, av dem själva, att de inte är varelser vid sidan av skapelsen utan just själarna till dem som levat på jorden och i andra världar, och att

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

dessa själar, efter att ha befriat sig från sitt kroppsliga hölje, bebor rymden och färdas i denna. Nu var det inte längre möjligt att tvivla på detta, när man bland dem igenkände sina släktingar och vänner och kunde samtala med dem; när dessa kom för att bevisa sin existens, att bevisa att det endast är deras kropp som har dött, att deras själ eller Ande lever för evigt, att de är här, i vår närhet, ser oss och iakttar oss som när de levde och omger med sin omsorg dem som de älskade, vilka de minns med ljuv glädje.

I allmänhet har man en helt falsk idé om Andarna. De är inte, som många föreställer sig, abstrakta varelser, svävande och obestämda, inte heller någonting som ett skimmer eller en gnista; de är tvärtom mycket verkliga varelser, med individualitet och bestämd form. Vi kan göra oss en ungefärlig idé om dem med hjälp av följande förklaring:

Det finns i människan tre väsentliga beståndsdelar:

1) *Själ* eller *Ande*, den intelligenta principen som utgör boning för tanken, viljan och det moraliska sinnet; 2) *kropp*, det grova och tunga materiella höljet, som sätter Anden i kontakt med den yttre världen; 3) *perispirit*,¹

¹ Allan Kardec har skapat ordet *périsprit* (av grek. *peri*, runt omkring och lat. *spiritus*, *ande*), alltså det som är runt omkring anden. I den svenska översättningen använder vi "perispirit", på engelska. (GEEAKs not).

ett mjukt och lätt hölje som tjänar som band, mellanled mellan Anden och kroppen. När det yttre höljet är utnött och inte kan fungera längre, faller det, och Anden befriar sig därifrån liksom frukten från sitt skal och trädet från sin bark, kort sagt, liksom man kastar bort en gammal utsliten klädnad. Detta är vad som kallas *död*.

Döden är alltså inte något annat än förstörelsen av Andens grova hölje. Endast kroppen dör, Anden är liksom sammanpressad av de materiella band som förenar den med materien, vilken ofta förlamar dess förmågor. Kroppens död befriar Anden från dess band; den frigör sig och återvinner sin frihet, liksom fjärilen, när den kommer ut ur sin puppa. Men den lämnar bara den materiella kroppen; den bevarar sin perispirit, vilken för Anden utgör ett slags eterisk kropp, slöjartad, för oss ovägbär, och av mänsklig skepnad, vilket tycks vara den typiska formen. I sitt normala tillstånd är denna perispirit osynlig, men Anden kan låta den undergå vissa förändringar som vid vissa tillfällen gör den tillgänglig för synen och t.o.m. för känseln, liksom det sker med kondenserad ånga; därför kan den ibland visa sig för oss i uppenbarelser. Det är med hjälp av sin perispirit som Anden verkar på den tröga materien och åstadkommer de olika fenomenen av ljud, rörelse, skrift etc.

Knackningarna och rörelserna är för Andarna medel att visa sin närvaro och dra till sig uppmärksamheten, precis som en människa knackar för att tala om att hon har kommit. Alla begränsar sig inte till stillsamma ljud; det finns de som

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

framkallar en skräll liksom av porslin som ramlar och slås sönder eller av portar som öppnas och stängs eller av möbler som slås omkull.

Med hjälp av knackningar och överenskomna rörelser kunde de uttrycka sina tankar, men skriften erbjuder dem ett fullständigt hjälpmedel, det snabbaste och bekvämaste; det är också detta som de föredrar. Av samma orsak som de kan forma bokstäver, styra handen för att göra teckningar, skriva musik, spela ett stycke på ett instrument etc., i avsaknad av sin kropp som de inte längre har, betjänar de sig av mediet för att manifesteras för människorna på ett tydligt sätt.

Andarna kan dessutom uppenbara sig på många olika sätt, bl.a. genom synen och hörseln. Vissa personer, s.k. *auditiva (hörande) medier*, har förmågan att höra dem och kan sålunda samtala med dem; andra ser dem: det är de *seende medierna*. De Andar som visar sig för synsinnet presenterar sig i allmänhet under samma form som de hade i livet, men töckenartad. Andra gånger företer denna form alla tecken på en levande varelse, så att man kan ta helt fel, och ibland har de blivit tagna för personer av kött och blod, med vilka man kunde samtala och vilkas händer man kunde trycka utan att misstänka att man umgicks med Andar, tills de helt plötsligt försvann.

En bestående och allmän vision av Andarna är mycket sällsynt, men de individuella uppenbarelserna är ganska vanliga, särskilt i dödsögonblicket; den

frigjorda Anden tycks bemöda sig om att besöka sina släktingar och vänner, liksom för att meddela dem att han nyss har lämnat jordelivet och säga dem att han fortfarande lever.

Må var och en dra sig till minnes, och man kommer att upptäcka, hur många händelser av detta slag som man upplevt, inte bara på natten, i drömmen, utan mitt på dagen, när man var fullständigt vaken. Förr i tiden betraktades dessa ting som övernaturliga och underbara och tillskrevs magi och trolldom; i dag hänför dem skeptikerna till inbillningens område, men sedan den spiritistiska vetenskapen har funnit nyckeln till dem, vet man hur de produceras och att de är helt naturliga fenomen.

Man tror också att Andarna, bara därför att de är Andar, måste äga ett suveränt vetande och en suverän visdom; detta är ett misstag som erfarenheten inte dröjde med att påvisa. Bland de meddelanden som givits av Andarna, finns det de som är sublimes i djupsinnighet, värtalighet och moral och som endast andas godhet och välvillighet, men vid sidan av dessa finns det de som är mycket vulgära, lättsinniga, triviala och t.o.m. grovkorniga, och genom vilka Anden avslöjar de mest perversa instinkter. Det är alltså tydligt att dessa inte kan härröra från samma källa, och att om det finns goda Andar, så finns det även illasinnade. Eftersom Andarna inte är något annat än människornas själar, så kan de naturligtvis inte bli fullkomliga bara genom att lämna sin kropp; ända tills de har gått framåt i utveckling,

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

bevarar de det fysiska livets ofullkomligheter; därför finner man dem i alla grader av godhet och elakhet, vetande och okunnighet.

Andarna meddelar sig i allmänhet med glädje, och det är en tillfredsställelse för dem att se att de inte är glömda. De beskriver gärna sina intryck av att lämna jordelivet, sin nya situation, beskaffenheten av sina glädjeämnen och lidanden i Andarnas värld, där de befinner sig; en del är mycket lyckliga, andra olyckliga, beroende på det sätt de levde och den användning, god eller dålig, nyttig eller onyttig som de gjorde av livet. Genom att observera dem i alla faser av deras nya existens, enligt den ställning som de innehade under jordelivet, deras dödsätt, deras karaktär och deras vanor som människor, så uppnår man en kunskap, om också inte fullständig, så åtminstone tillräckligt exakt, av den osynliga världen för att förstå vårt framtida tillstånd och ana det lyckliga eller olyckliga öde som där väntar oss.

De instruktioner som givits av de högre Andarna, framför allt de ämnen som intresserar mänskligheten, de svar som de gav på de frågor som tillställdes dem, har blivit omsorgsfullt samlade och ordnade. De utgör en hel vetenskap som är den kompletta läran om moral och filosofi och som har namnet *Spiritism*. *Spiritismen är alltså den lära som är grundad på Andarnas existens, manifestationer och undervisning*. Denna lära är framställd i sin helhet i *Andarnas Bok* beträffande

den filosofiska delen; i *Mediernas Bok* beträffande den praktiska och experimentella delen; och i *Evangeliet enligt Spiritismen* beträffande moralen. Av den analys av dessa verk som vi längre fram kommer att erbjuda, kan man bedöma mångfalden, omfånget och betydelsen av de ämnen som denna lära omfattar.

Som vi har sett, hade Spiritismen sin utgångspunkt i det enkla fenomenet med de snurrande borden. Men dessa fakta talar mer till ögonen än till känslan och när nyfikenheten en gång var tillfredsställd, förlorade man intresset, eftersom man inte förstod dem. Annorlunda blev det, när teorin kom och förklarade orsaken till fenomenet, framför allt, när man såg, att ur dessa snurrande bord, med vilka man roat sig en liten tid, uppstod en morallära som talade till själen, skingrade ångest och tvivel och tillfredsställde den längtan som lämnats i ovisshet av en ofullständig undervisning beträffande mänsklighetens framtid. Seriösa personer tog emot den nya läran som en välsignad gåva och alltsedan dess, långt ifrån att försvagas, växer den med otrolig hastighet, och under några få års tid har den i hela världen, särskilt bland upplysta människor, förvärvat oräkneliga anhängare, vilka dag för dag ökar i antal. På så sätt har Spiritismen nu vunnit medborgarrätt.² Den är byggd på grunder

² Fastän Allan Kardec sagt detta för mer än hundra år sedan är hans yttrande fortfarande lika aktuellt. (GEEAKs not.)

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

som trotsar alla mer eller mindre aktiva försök från motståndarna att bekämpa den, och beviset på detta är, att angrepp och kritik inte ett enda ögonblick minskat dess frammarsch. Detta är ett faktum som man konstaterat genom erfarenhet och som motståndarna aldrig kunnat finna någon förklaring till. Spiritisterna säger helt enkelt, att om den sprids trots kritik, så betyder det att den är omtyckt, och att man föredrar dess resonemang framför motståndarnas.

Spiritismen är likväl inte en modern upptäckt; de fakta och de grundsatser på vilken den vilar förlorar sig i tidernas natt, ty man finner spår av dem i trosåskådningar hos alla folk, i alla religioner och i de flesta heliga och profana skrifter. Men eftersom man inte grundligt observerade fakta tolkades de många gånger enligt okunnighetens vidskepliga idéer, och man förstod inte att dra slutsatserna av dem.

Det är riktigt att Spiritismen är grundad på Andarnas existens, men då Andarna inte är något annat än människornas själar, måste det finnas Andar, eftersom det finns människor; det är alltså inte Spiritismen som har upptäckt eller upfunnit dem. Om själarna eller Andarna kan uppenbara sig för de levande, så är det för att detta är naturligt, och de bör alltså ha gjort det i alla epoker; man finner också i alla tider och på alla ställen prov på dessa manifestationer, särskilt i de bibliska berättelserna.

Det som är modernt, är den logiska förklaringen av fakta, den fullständiga kunskapen om Andarnas natur, uppgift och verkningssätt, uppenbarandet av vårt framtida tillstånd, kort sagt, dess utformning till vetenskap och doktrin³ med dess olika tillämpningar. Fortidens människor kände principen. Vår tids människor känner detaljerna. Under antiken var studiet av dessa fenomen ett privilegium för vissa klasser, vilka endast avslöjade dem för dem som var initierade i dess mysterier. Under medeltiden ansågs de som öppet sysslade med dessa ting för trollkarlar och blev brända på bål. Men i dag finns det inga mysterier för någon, ingen blir bränd, allt sker i dagsljus, och alla har möjlighet att förvärva kunskaper och praktisera, ty medier finns överallt.

Själva läran som Andarna undervisar i dag, innebär ingenting nytt; man finner den i fragmentarisk form hos de flesta av Indiens, Egyptens och Greklands filosofer, och i sin helhet i Kristi undervisning. Vad är då Spiritismens uppgift? Den kommer för att bekräfta genom nya vittnesbörd, att bevisa med fakta, okända och missuppfattade sanningar, att återställa i deras verkliga betydelse dem som feltolkats.

³ *Av lat. doctrina, undervisning, lärdom, lära. Vi använder ordet i dess ursprungliga betydelse av "sann undervisning". (GEEAKs not.)*

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

Visserligen är det sant, att Spiritismen inte undervisar något nytt, men är det inte tillräckligt, att den på ett tydligt, ovedersägligt sätt bevisar själens existens, dess fortlevnad och individualitet efter döden, dess eviga liv, de framtida straffen och belöningarna? Hur många personer tror inte på dessa saker med en obestämd bakgrund av osäkerhet, under det att de frågar sig i sitt inre: "Och om det inte är sant?" Hur många föranleddes inte till tvivel, därför att framtiden presenterades för dem under en aspekt som deras förnuft inte kunde gå med på! Betyder det kanske ingenting för den troende som vacklar, att kunna säga: "Nu är jag säker!" För den blinde att se ljuset igen? Genom fakta och logik har Spiritismen skingrat tvivlets ångest och återfört till tron dem som hade förlorat den. Den uppenbarar för oss existensen av den osynliga världen som omger oss och i vilken vi lever utan att veta det. Genom exemplet av dem som levat och dött, låter den oss få kunskap om villkoren för vår framtida lycka och olycka; den förklarar för oss orsaken till våra lidanden i denna värld och medlet att mildra dem. Dess spridning kommer att ha som oundviklig effekt förstörelsen av de materialistiska lärorna som inte kan motstå uppenbara fakta. När människan blir övertygad om storslagenheten och betydelsen av sin framtida existens som är evig, jämför hon den med osäkerheten av jordelivet som är så kort och lyfter sig genom tanken över futtiga mänskliga betraktelser. När hon förstår orsaken till sina lidanden och ändamålet med dem, uthärdar hon dem med tålmod och resignation, eftersom hon vet att de är ett medel till att uppnå ett

bättre tillstånd. Exemplet av dem som kommer från andra sidan graven och beskriver sina glädjeämnen och sina smärtor, därigenom vittnande om det framtida livets verklighet, är samtidigt ett prov på att Gud inte lämnar någon last utan straff eller någon dygd utan belöning. Låt oss slutligen tillägga att vår kommunikation med de älskade varelser som lämnat sina kroppar, ger oss en underbar tröst genom att visa oss, inte bara att de fortfarande existerar, utan att vi är mindre skilda från dem, än om de vore levande och bodde i ett främmande land.

I korthet, Spiritismen mildrar bitterheten i livets sorger, stillar själens förtvivlan och oro, skingrar osäkerhet och fruktan inför framtiden, hejdar tanken att förkorta livet genom självmord; därför skänker den lycka till sina anhängare, och detta är den stora hemligheten med dess snabba spridning.

Sedd från religiös synpunkt är Spiritismen grundad på de väsentliga sanningarna i alla religioner: Gud, själen, odödligheten, framtida straff och belöningar; men den är oberoende av varje enskild kult. Dess syfte är att bevisa för tvivlarna och förnekarna, att själen existerar, att den överlever kroppen, att den efter döden får utstå följderna av det goda och det onda som den gjort under det fysiska livet; och detta är gemensamt för alla religioner.

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

Tron på Andarna har Spiritismen också gemensamt med alla religioner och alla folk, eftersom det finns själar eller Andar överallt där det finns människor, och manifestationerna förekommer under alla tider, och berättelsen om dem finns, utan undantag, i alla religioner. Man kan alltså vara grekiskortodox eller romersk katolik, protestant, jude eller mohammedan, och tro på Andarnas manifestationer och följaktligen vara Spiritist; beviset är att Spiritismen har anhängare i alla religiösa rörelser.

Som moral är Spiritismen i sitt väsens kärna kristen, ty det som den undervisar är ingenting annat än utvecklingen och tillämpningen av Kristi moral, den renaste av alla, och vilkens överlägsenhet ingen kan diskutera, vilket utgör ett tydligt prov på att den är Guds lag och moralen gäller för alla.

Eftersom Spiritismen är oberoende av varje form av kult, föreskriver den ingen sådan och bryr sig inte om speciella dogmer och utgör inte en särskild religion, ty den har varken egna präster eller egna tempel. Till dem som frågar, om de gör rätt i att följa den ena eller andra religionsutövning, ger den följande svar: Om ni känner att ert samvete gillar det, så skall ni göra det: Gud ser alltid till avsikten. Kort sagt, Spiritismen tränger sig inte på någon. Spiritismen riktar sig inte till dem som har en tro och för vilka denna tro är tillräcklig, utan till den stora gruppen av

osäkra och skeptiska personer; Spiritismen rycker inte bort dem från kyrkan, eftersom de moraliskt är helt eller delvis skilda från denna; Spiritismen hjälper dem att göra tre fjärdedelar av vägen för att gå in i denna och sedan tillkommer det henne (kyrkan) själv att göra resten.

Det är sant att Spiritismen bekämpar vissa trosåskådningar såsom de eviga straffen, helvetets materiella eld, djävulens person etc. Men är det inte riktigt att dessa trosåskådningar, påbudna såsom absoluta, under alla tider har skapat skeptiker och gör det än i dag? Om Spiritismen, genom att ge en förnuftslenig tolkning av dessa och liknande dogmer, återför till tron dem som hade förlorat den, gör den inte därmed religionen en tjänst? Därför sade en vördnadsvärd kyrkoman: "Spiritismen gör att man tror på något; nåväl, det är bättre att tro på något än att inte alls tro."

Eftersom Andarna är själva själarna, kan man inte förneka Andarna utan att förneka själen. Om man godtar själarnas eller Andarnas existens, blir frågan, uttryckt på enklast möjliga sätt, denna: *Kan de dödas själar meddela sig med de levande?* Spiritismen svarar jakande, stödd på materiella fakta; vilket bevis kan ges för att detta inte är möjligt? Om det är möjligt, kan intet förnekande hindra, att det fortsätter att vara det, eftersom det varken handlar om ett system eller en teori utan om en naturlag. Och mot Naturens lagar förmår människans vilja intet; det är nödvändigt

att på gott och ont acceptera konsekvenserna och anpassa sina läror och sina seder efter dessa.

SAMMANDRAG AV ANDARNAS UNDERVISNING

1. Gud är den högsta intelligensen, första orsak till allt som existerar.

Gud är *evig, en enda utan like, okroppslig och immateriell, oföränderlig, allsmäktig, helt och hållet rättvis och god*. Han måste vara oändlig i alla sina fullkomligheter, ty om vi skulle anta, att en enda av Hans egenskaper vore ofullkomlig, så skulle Han inte längre vara Gud.

2. Gud skapade materien som utgör världarna, Han skapade också intelligenta varelser som vi kallar *Andar*, med uppdrag att förvalta de materiella världarna enligt skapelsens *oföränderliga* lagar, och vilkas natur har kraft till fullkomning. Genom att fullkomna sig närmar de sig Gudomen.

3. Anden, i egentlig mening, är den intelligenta principen; dess inre natur är för oss okänd; för oss är den okroppslig, eftersom den inte har någon likhet med vad vi kallar materia.

4. Andarna är individuella varelser; de har ett eteriskt, ovägbart hölje som kallas *perispirit*, en slöjartad kropp som liknar den mänskliga formen. De bebor rymderna, som de färdas igenom med blixstens hastighet, och utgör den osynliga världen.

5. Andarnas ursprung och tillblivelse är oss okända; vi vet endast att de skapades *enkla och okunniga*, d.v.s. utan vetande och utan kunskap om gott och ont, men med samma anlag för allt, eftersom Gud i sin rättvisa inte kunde frikalla några från det arbete som Han hade ålagt de andra för att uppnå fullkomningen. I början befinner de sig i ett slags barndom, utan egen vilja och utan fullständigt medvetande om sin existens.

6. Den fria viljan utvecklar sig hos Andarna samtidigt med idéerna, och Gud säger till dem: "Ni kan alla göra anspråk på den högsta lyckan, när ni har förvärvat de kunskaper som ni saknar och ni fyllt den uppgift som jag ålägger er. Arbeta alltså på er utveckling; det är syftet; ni kommer att uppnå det genom att lyda de lagar som jag har skrivit i ert medvetande". Som följd av sin fria vilja, tar en del den kortaste vägen, som är det godas väg, andra tar den längsta, som är det ondas väg.

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

7. Gud skapade inte det onda. Han fastställde lagar och dessa lagar är alltid goda, eftersom Han är fullständigt god, den som troget lydde dem, skulle bli fullkomligt lycklig. Men eftersom Andarna har sin fria vilja, lydde de dem inte alltid, och det gick illa för dem på grund av deras olydnad. Alltså kan man konstatera, att det goda är allt som är i enlighet med Guds lag och det onda det som strider mot densamma.

8. För att hjälpa till med arbetet i de materiella världarna, såsom ombud för den gudomliga makten, ikläder sig Andarna tidvis en materiell kropp. Genom det arbete som deras kroppsliga existens fordrar, fullkomnar de sin intelligens och förvärvar, genom åttlydandet av Guds lag, de meriter som skall leda dem till den eviga lyckan.

9. I början är det kroppsliga livet inte ålagt Anden som straff; det är nödvändigt för hans utveckling och för fullkommandet av Guds verk, och alla måste uthärda det, vare sig de väljer den goda eller den dåliga vägen; men de som följer den goda vägen gör snabbare framsteg och når fortare fram till målet och når detta under mindre mödosamma villkor.

10. De inkarnerade Andarna utgör mänskligheten, vilken inte är begränsad till Jorden utan bebor alla världar som är utströdda i rymden.

11. Människans själ är en inkarnerad Ande. För att stödja människan i hennes uppgift gav Gud henne djuren till medhjälpare. De är henne undergivna och deras intelligens och karaktär står i proportion till deras behov.

12. Andens fullkomning är frukten av hans egen ansträngning; då han inte under en enda kroppslig existens kan förvärva alla de moraliska och intellektuella egenskaper som skall föra honom till målet, når han det genom en följd av existenser. I var och en av dessa går han några steg framåt på utvecklingens väg.

13. I varje kroppslig existens bör Anden utföra ett arbete i proportion till sin utvecklingsgrad. Ju hårdare och mödosammare det är, desto större merit är det att utföra det. På detta sätt blir varje existens ett prov som närmar den till målet. Antalet av dessa existenser är obestämt. Det beror på Andens vilja att energiskt anstränga sig för sin moraliska fullkomning; på samma sätt som det beror på viljan hos arbetaren som skall överlämna ett arbete att minska antalet dagar som han använder på dess utförande.

14. När en existens använts illa och utan nytta för Anden, måste han börja om igen under mer eller mindre besvärliga förhållanden, beroende på hans försumlighet och hans svaga vilja; på samma sätt kan man här i livet bli tvingad att

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

följande dag göra det man inte gjorde dagen innan, eller att göra om det man gjorde dåligt.

15. Det andliga livet är Andens normala liv, och det är evigt; det kroppsliga livet är övergående och flyktigt: det är endast ett ögonblick i evigheten.

16. Under intervallen mellan sina kroppsliga existenser är Anden vandrande. Vandringstillståndet (l'erraticité) har ingen begränsad längd; i detta tillstånd är Anden lycklig eller olycklig, beroende på den goda eller dåliga användning som han gjorde av sin senaste existens. Han studerar de orsaker som påskyndade eller försenade hans utveckling; han fattar beslut som han vill försöka sätta i praktik i sin följande inkarnation och väljer själv de prövningar som han tror är mest lämpliga för hans utveckling; men vid en del tillfällen misstar han sig och faller, då han inte fullföljt såsom människa de beslut han fattat som Ande.

17. Den brottslige Anden straffas med moraliska lidanden i Andarnas värld och med fysiska straff i det kroppsliga livet. Hans lidanden är följder av hans fel, d.v.s. av hans överträdelse av Guds lag. På detta sätt utgör de samtidigt en soning av det förflutna och ett prov för framtiden. Sålunda kan den högmodige få en

existens av förödmjukelser, tyrannen en tjänares liv och den rike som illa använt sina skatter, ett liv i nöd och elände.

18. Det finns världar som är anpassade efter de olika utvecklingsgraderna hos Andarna, och där den kroppsliga existensen befinner sig under mycket olika omständigheter. Ju mindre utvecklad Anden är, desto mera klumpig och materiell är den kropp i vilken den är klädd. Allteftersom den renas, går den till moraliskt och fysiskt högre världar. Jorden är varken den första eller den sista, men, så mycket är säkert, en av de mest tillbakablivna.

19. De brottsliga Andarna är inkarnerade i de mindre utvecklade världarna, där de sonar sina felsteg genom bedrövligheter i det materiella livet. Dessa världar är för dem verkliga skärseldar, men det beror på dem själva att komma ut därifrån, genom att arbeta på sin moraliska fullkomning. Jorden är en av dessa världar.

20. Eftersom Gud är fullständigt rättvis och god, dömer Han inte sina skapade varelser till eviga straff för brott som är tidsbegränsade. Han erbjuder dem varje ögonblick möjligheter till att gå framåt och gottgöra det onda som de har gjort. Gud förlåter, men fordrar ånger, gottgörelse och återvändande till det goda, vilket betyder att straffets varaktighet står i proportion till Andens envishet i det

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

onda. Straffet skulle alltså vara *evigt* för den som i all evighet stannade kvar på den onda vägen, men från det ögonblick då ångerns ljus tändes i den skyldiges hjärta, utsträcker Gud sin barmhärtighet över honom. De eviga straffen bör alltså inte förstås i absolut mening utan endast i relativ.

21. Då Andarna inkarneras, för de med sig allt som de förvärvat i tidigare inkarnationer. Detta är förklaringen till varför människorna instinktivt uppvisar speciella förmågor samt goda eller onda böjelser som tycks vara medfödda. De fula naturliga tendenserna är rester av Andens ofullkomligheter, från vilka den inte har blivit helt befriad; de är också tecken på de fel som han begått och utgör den verkliga *arvsyndan*. I varje existens bör man tvätta bort några orenheter.

22. Glömskan av tidigare existenser är en välgärning av Gud, som i sin godhet har velat bespara människan minnena som ofta är smärtsamma. I varje ny existens är människan det som hon gjort av sig själv; det är för henne en ny utgångspunkt; hon känner sina nuvarande defekter, hon vet att dessa är följderna av tidigare defekter, och av detta kan hon sluta sig till de fel som hon kan ha begått, vilket är tillräckligt för att hon skall kunna arbeta på sin bättring. Om hon tidigare haft defekter som hon inte längre har, så behöver hon inte längre bekymra sig för dem; hon har tillräckligt med sina nuvarande ofullkomligheter.

23. Om själen inte hade levat tidigare, skulle den ha blivit skapad samtidigt med kroppen; om vi går med på denna förmodan, kan den inte ha någon förbindelse med dem som levat tidigare. Då måste man fråga sig, hur Gud, som är suveränt rättfärdig och god, kan ha gjort denna själ ansvarig för ett fel som begåtts av människosläktets fader och befläcka den med en arvsynd som den inte är skyldig till. Om vi däremot påstår, att själen vid inträdet till jordelivet för med sig grodden av sina ofullkomligheter från tidigare existenser, och att den i den nuvarande existensen lider av följderna av tidigare felsteg, så ger vi arvsynen en logisk förklaring som alla kan förstå och godta, ty själen är endast ansvarig för sina egna handlingar.

24. Olikheten i de medfödda anlagen, moraliska och intellektuella, är ett bevis på att själen har levat tidigare; om den hade blivit skapad på samma gång som den nuvarande kroppen, skulle det inte vara i enlighet med Guds godhet att göra en del mer avancerade än andra. Varför i så fall vildar och civiliserade människor, goda och onda, idioter och snillen? Genom att säga, att en del har levat och förvärvat mer än andra, får allt sin förklaring.

25. Om den nuvarande existensen vore den enda, och denna enda existens skulle bestämma själens framtid för all evighet, vilket öde skulle då vänta de barn

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

som dör vid späd ålder? Eftersom de varken har gjort gott eller ont, så förtjänar de varken belöning eller straff. Enligt Kristi ord som säger att var och en blir belönad efter sina verk, har de inte rätt till änglarnas fullkomliga lycka, men förtjänar inte heller att berövas möjligheten till denna. Men säg att de i kommande existenser kan utföra det som de inte gjorde i den som blev förkortad och det kommer inte att bli något undantag.

26. Under samma förhållande, vilket öde skulle vänta kretiner och idioter? Eftersom de inte har något medvetande om gott och ont, har de ingen ansvarighet för sina handlingar. Skulle Gud vara rättvis och god, om Han hade skapat dumma själar för att underkasta dem en bedrövlig och meningslös existens? Medge däremot att kretinens och idiotens själ är en Ande under bestraffning i en kropp ur stånd att uttrycka sin tanke, där den befinner sig som en människa fängslad av hårda bojor; då finns det inte längre något som inte är i enlighet med Guds rättvisa.

27. Under upprepade inkarnationer befriar sig Anden gradvis från sina orenheter och fullkomnad genom arbete når den slutet av sina kroppsliga existenser: då tillhör han de *rena Andarnas* och *Änglarnas* klass och åtnjuter därmed det fulländade livet i Gud och en ofelbar lycka för evigheten.

28. Då människorna sonar sina fel på Jorden har Gud, såsom god fader, inte lämnat dem åt sig själva, utan ledare. För det första har de sina Skyddsandar eller Skyddsänglar som vakar över dem och bemödar sig att föra dem på den goda vägen; de har dessutom de Andar som kommit till Jorden för att utföra en mission, d.v.s. högre Andar som då och då inkarnerar bland dem för att lysa upp deras väg med sina verk och leda mänskligheten framåt. Utom det att Gud inristade sin lag i deras samveten, utfärdade Han sina bud, tydligt och klart formulerade; först sände Han dem Moses; men Mose lagar var anpassade för människorna på hans tid; de talade endast om jordelivet, om timliga straff och belöningar. Sedan kom Kristus för att komplettera Mose lag med en högre undervisning: existensernas mångfald⁴, det andliga livet, de moraliska straffen och belöningarna. Moses ledde dem genom fruktan, Kristus genom kärlek och barmhärtighet.

29. Spiritismen, som i dag är bättre förstådd, ökar teorins påtaglighet för de klenrogna, bevisar framtiden genom tydliga fakta, framställer med klara och otvetydiga ord det som Kristus uttryckte genom liknelser, förklarar sanningar som var okända eller feltolkade, uppenbarar existensen av den osynliga världen, d.v.s. Andarnas värld, och inviger människan i det kommande livets hemligheter, den

⁴ *Matt. XVII: 10 ff. Joh. III: 2 ff.*

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

bekämpar materialismen som är ett uppror mot Guds makt, kort sagt, den upprättar bland människorna det kärlekens och sammanhållningens rike som Kristus förkunnade. Moses plöjde, Kristus sådde, och Spiritismen kommer för att skörda.

30. Spiritismen är inte ett nytt ljus, utan ett mera strålande ljus, eftersom den bryter fram på alla ställen på Jorden, genom rösterna av dem som tidigare levde här. Genom att klargöra det som var dunkelt gör den slut på de felaktiga tolkningarna och bör förena människorna i en gemensam tro, ty det finns bara en Gud, och Hans lagar gäller för alla, kort sagt, den markerar den epok, de tider som förutsagts av Kristus och profeterna.

31. De problem som plågar människorna på Jorden har sin orsak i högmodet, egoismen och alla låga passioner. Genom utövandet av sina laster gör människorna varandra olyckliga och straffar varandra ömsesidigt. Må kärlek och ödmjukhet ersätta självisheten och högmodet! Då skall de inte längre sträva efter att skada varandra och sig själva, utan de kommer att respektera vars och ens rättigheter och låta endräkt och rättvisa härska sinsemellan.

32. Men hur skall man kunna krossa självisheten och högmodet som tycks vara medfödda i människans hjärta? – Självishet och högmod bor i människans

hjärta, ty människorna är Andar som från början följde den onda vägen och landsförvisades till Jorden som straff för just dessa laster; däri består ännu deras arvsynd, från vilken de inte har befriat sig. Genom Spiritismen gör Gud en *sista kallelse* till utövandet av den lag som Kristus predikade: kärlekens och barmhärtighetens lag.

33. Eftersom Jorden har uppnått den epok som var bestämd för att den skulle förvandlas till en boning för lycka och frid, så vill inte Gud, att de inkarnerade lägre Andarna skall fortsätta att bo här och införa förvirring som stör de goda. Därför skall de lämna Jorden. De skickas att sona sin hårdhet i mindre avancerade världar, där de på nytt får arbeta på sin fullkomning under en serie av existenser som är ännu mer olyckliga och smärtsamma än de jordiska. I dessa världar kommer de att bilda en ny, upplyst ras, vilkens uppgift skall bli att föra till en högre utveckling de efterblivna varelser som bebor dessa världar, med hjälp av de kunskaper som de förvärvat. De kan inte komma ut därifrån till en bättre värld förrän de har gjort sig förtjänta därav, och de kommer att fortsätta på detta sätt, ända tills de blir fullständigt renade. Om Jorden för dem var en skärseld, så kommer dessa världar att bli deras helvete, men ett helvete, där hoppet aldrig är uteslutet.

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

34. Medan den landsförvisade generationen snabbt försvinner, uppstår en ny generation, vilkens trosåskådning är grundad på den *Kristna Spiritismen*. Vi bevittnar den övergång som håller på att ske, ett förspel till den moraliska förnyelse, vilkens ankomst markeras av Spiritismen.

**GRUNDSATSER HÄRRÖRANDE
URANDARNAS UNDERVISNING**

35. Spiritismens viktigaste ändamål är människornas förbättring. Det är inte nödvändigt att i Spiritismen söka något annat än det som kan bidra till det moraliska och intellektuella framåtskridandet.

36. Den sanne spiritisten är inte den som tror på manifestationerna, utan den som tillämpar den undervisning som givits av Andarna. Ty tron tjänar ingenting till, om den inte hjälper dig att ta ett steg framåt på utvecklingens väg och om den inte gör dig mera kärleksfull mot din nästa.

37. Självisheten, högmodet, fåfången, begäret, hatet, avunden, svartsjukan, förtalet är giftiga örter för själen, av vilka det är nödvändigt att varje dag rycka upp någon rot. *Kärlek, barmhärtighet* och *ödmjukhet* tjänar som motgift.

38. Tron på Spiritismen är gagnelig endast hos den om vem man kan försäkra: i dag är han bättre än i går.

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

39. Den betydelse som människan tillskriver tidsbegränsade ting står i motsatt förhållande till hennes tro på det andliga livet: det är tvivlet beträffande framtiden som leder henne att söka sina glädjeämnen i denna värld, att tillfredsställa sina lidelser, även om det måste ske på sin nästas bekostnad.

40. Bedrövelserna på Jorden är själens läkemedel. De räddar henne för framtiden, liksom en smärtsam kirurgisk operation räddar livet på den sjuke och återger honom hälsan. Därför sade Kristus: "Saliga äro de som sörja, ty de skola bliva tröstade."

41. När ni drabbas av bedrövelse, se på dem som har det sämre och inte på dem som har det bättre; tänk på dem vilkas lidande är ännu större än ert.

42. Förtvivlan är naturlig hos den som tror att allt tar slut med kroppens liv, men den är meningslös hos den som tror på framtiden.

43. Människan är ofta skaparen av sin egen olycka i denna värld; må hon gå tillbaka till källan för sina olyckor, och hon skall se att de, i de flesta fall, är resultatet av hennes bristande förutseende, hennes högmod och lystenhet och, följaktligen, av hennes överträdelse av Guds lag.

44. Bönen är ett uttryck för dyrkan. Be till Gud är att tänka på Honom, närma sig Honom, sätta sig i förbindelse med Honom.

45. Den som ber med iver och tillit är starkare mot det ondas frestelser och Gud sänder honom goda Andar för att hjälpa honom. Det är en hjälp som aldrig vägras, när någon har begärt den med uppriktigt sinne.

46. Det viktiga är inte att bedja mycket utan att bedja väl. En del människor tror att hela förtjänsten består i bödens längd, allt medan de stänger ögonen inför sina egna defekter. Bönen är för dem en sysselsättning, ett tidsfördriv, men inte en självanalys.

47. Den som ber Gud om förlåtelse för sina fel blir inte förlåten, om han inte ändrar sitt uppförande. De goda handlingarna är den bästa bönen, eftersom handlingarna är värda mer än orden.

48. Bönen rekommenderas av alla de goda Andarna, och även de ofullkomliga Andarna ber om våra böner som ett medel att göra deras lidanden lättare att uthärda.

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

49. Bönen kan inte ändra Försynens beslut, men när de lidande Andarna ser att vi intresserar oss för dem, känner de sig mindre värnlösa, mindre olyckliga; bönen ökar deras mod, stimulerar deras längtan att fullkomna sig genom ånger och gottgörelse, och den kan avlägsna tanken på det onda ifrån dem. På så sätt kan den inte bara lindra utan även förkorta deras lidande.

50. Må var och en be enligt sin övertygelse och på ett sätt som han eller hon anser mest lämpligt, ty formen betyder ingenting, men tanken är allt; uppriktighet och renhet i avsikten är väsentliga. En god tanke är mera värd än många ord som liknar bullret av en kvarn, och från vilka hjärtat är helt frånvarande.

51. Gud har skapat starka och mäktiga män för att de skall vara ett stöd för de svaga. Den starke som förtrycker den svage är en ogärningsman inför Gud. Ofta får han sitt straff redan i detta liv, förutom det som väntar honom i framtiden.

52. Rikedomen är ett förråd, som ägaren bara kan använda under en viss tid, *eftersom han inte kan ta den med sig i graven*; och han skall få göra en detaljerad redovisning för det bruk som han har gjort av den.

53. Rikedomen är ett svårare prov än fattigdomen, eftersom den är en frestelse till missbruk och överdrifter, och det är svårare att vara måttlig än att vara resignerad.

54. Den ärelystne som triumferar och den rike som är övermätt på materiella njutningar är mera värda beklagande än avund, ty det är nödvändigt att tänka på gengälden. Genom de förfärliga exempel som ges av dem som lämnat jordelivet och kommer tillbaka för att avslöja sitt öde, kan Spiritismen bevisa sanningen av dessa Kristi ord: "Var och en som upphöjer sig, han skall bliva ödmjukad, och den som ödmjucar sig, han skall bliva upphöjd."

55. Kärleken och barmhärtigheten är Kristi högsta lag: "Älska varandra såsom bröder; älska er nästa såsom er själva; förlåt era fiender; gör inte mot andra vad ni inte skulle vilja, att de gjorde mot er", allt detta kan sammanfattas i orden *kärlek och barmhärtighet*.⁵

56. Kärlek och Barmhärtighet består inte bara i allmosor, eftersom de bör finnas i tankar, ord och handlingar. Kärleken i tankar är den som är overseende med sin nästas fel; kärleken i ord är den som inte säger något som kan skada en

SPIRITISMEN UTTRYCKT I ENKLA ORDALAG

medmänniska; kärlek i handlingar är den som hjälper medmänniskorna allt efter förmåga.

57. Den fattige som delar sin brödbit med någon som är fattigare än han själv, är mera barmhärtig och kärleksrik och har mera förtjänst i Guds ögon än den som ger en del av sitt överflöd, utan att beröva sig något.

58. Den som mot en medmänniska hyser känslor av fientlighet, hat, avundsjuka och agg, är inte kärleksfull och barmhärtig; han ljuger och förolämpar Gud, om han kallar sig kristen.

59. Människor av alla raser, alla sekter⁶ och alla färger, ni är alla bröder, för att Gud har kallat er alla till sig. Räck alltså varandra handen, oberoende av ert sätt att tillbedja Honom, och fördöm inte varandra, ty att fördöma är att kränka kärlekens och barmhärtighetens lag som förkunnats av Kristus.

60. Med egoismen som drivkraft, befinner sig människorna i ständig strid; med kärleken och barmhärtigheten skulle de ha frid. Kärleken och barmhärtigheten måste göras till bas för alla mänskliga institutioner, ty endast de kan tillförsäkra dem lycka här på Jorden; och endast kärleken och barmhärtigheten kan, enligt

Kristi ord, även tillförsäkra dem lycka i framtiden, ty de omfattar självfallet alla de dygder som kan leda dem till fullkomningen. Med den verkliga kärleken och barmhärtigheten som ledstjärna, så som Kristus undervisade och praktiserade den, kommer det inte längre att finnas själviskhet, högmod, hat, svartsjuka och förtal; det kommer att bli slut på detta omåttliga fasthängande vid denna världs rikedomar. Därför har den *Kristna Spiritismen* som grundsats:

⁵ Kärlek och Barmhärtighet, *d.v.s.: Vålvilja och givmildhet gentemot alla människor, överseende med medmänniskornas ofullkomligheter och förlåtelse för oförrätter. (ndarnas Bok, fråga 886) (GEEAKs not).*

⁶ Ordet "sekt" måste förstås i samband med den tid då dessa linjer skrevs, då det betydde religiös rörelse. (Not i den nya upplagan utgiven av Union Spirite Française Et Francophone).

**UTOM KÄRLEK OCH BARMHÄRTIGHET FINNS DET INGEN
RÄDDNING.**

Tvivelare! Ni kan skratta åt Andarna och håna dem som tror på deras manifestationer; men skratta, om ni vågar, åt dessa grundsatser, som Kristus på nytt har förkunnat genom Spiritismen och som utgör ett skydd för er själva, ty om kärleken försvann från Jordens yta, skulle människorna förgöra varandra och kanske skulle ni bli de första offren. Den dag är inte avlägsen, på vilken denna grundsats, öppet förkunnad i Andarnas namn, skall vara ett skyddande tecken och ett lösenord för alla som har den skriven i sina hjärtan.

En Ande har sagt: "Man förlöjligade de dansande borden, men man skall aldrig kunna förlöjligen den filosofi och den moral som härrör från dem." Ty vi har i dag, efter bara några få år, verkligen kommit långt bort ifrån dessa fenomen, som under en kort tid tjänade som tidsfördriv åt sysslolösa och nyfikna personer. Ni påstår att denna moral är gammalmodig: "Andarna borde vara tillräckligt påhittiga för att ge oss något nytt." (Ett spetsfundigt yttrande från flera kritiker.) Så mycket bättre! Om den är gammalmodig, så visar det att den tillhör alla tider och människorna är skyldiga till att inte ha praktiserat den, ty det finns inga verkliga

sanningar utom de eviga. Andarna kommer och kallar er, inte genom en isolerad uppenbarelse till en enda människa utan genom Andarnas egen röst, vilken liksom den Yttersta Domens trumpet skall förkunna:

“Var förvissade om, att de som ni kallar döda är mer levande än ni själva, ty de ser vad ni inte ser, de hör vad ni inte hör. I dem som kommer och talar till er kan ni återfinna era föräldrar, era vänner och alla dem som ni älskade på jorden, vilka ni trodde förlorade utan återvändo. Olyckliga de som tror att allt tar slut med kroppen, ty de skall bli grymt missräknade; olyckliga de som inte visat kärlek och barmhärtighet, för de kommer att få lida det som de låtit andra lida!”

Lyssna till de lidandes röst som ropar till er: “Vi lider, därför att vi förnekade Guds makt och tvivlade på Hans oändliga barmhärtighet: vi lider på grund av vårt högmod, vår själviskhet, vår girighet och alla våra sinnliga lidelser som vi inte kuvade; vi lider på grund av allt det onda som vi gjorde mot våra medmänniskor, när vi glömde kärleken och barmhärtigheten.”

Tvivelare! Säg mig, om en lära som undervisar sådana ting är löjeväckande, om den är god eller dålig! Om man bara betraktar den från samhällsnyttig synpunkt, säg mig, om de människor som tillämpade den skulle bli lyckliga eller olyckliga, bättre eller sämre